

Η Κοκκινοσκουφίτσα

των αδερφών Γκριφ

εικονογράφηση: Σοφία Ασπασία

Κείμενα: <https://www.paidika-paramythia.gr>

Εικονογράφηση – Επιμέλεια: Ασπασία Ξυδέα (Μουσείο Παραμυθιού)
Διορθώσεις: Έλενα Αριστοδήμου & Ανδρέας Ανδρέου (RISC)

©AR4Youth, 2022

Το παρόν διατίθεται κάτω από την άδεια [Αναφορά Δημιουργού 4.0 Διεθνές \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) βάση της οποίας επιτρέπεται η επαναχρησιμοποίηση των περιεχομένων δεδομένου ότι γίνεται κατάλληλη αναφορά στον δημιουργό ενώ υποδεικνύονται εκκάθαρα τυχόν αλλαγές.

Σχετικά με το έργο AR4Youth

Το έργο Training Young People on Augmented Reality Authoring Showcasing Intangible Cultural Assets as Use Cases (AR4Youth) χρηματοδοτείται από το Πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συντονίζεται από τον Κυπριακό Οργανισμό Research & Innovation Center for Social and Educational Sciences (RISC) σε συνεργασία με οργανισμούς από την Ολλανδία (ATERMON), Κύπρο (Μουσείο Παραμυθιού), Λιθουανία (Active Youth), Ελλάδα (AKNOW) και Εσθονία (Eesti People to People).

Το AR4Youth επικεντρώνεται στην εκπαίδευση των νέων στη σύλληψη, το σχεδιασμό και υλοποίηση ενός έργου Επαυξημένης Πραγματικότητας (AR) με σκοπό την ψηφιοποίηση και επαύξηση βιβλίων, οδηγών ή εγχειριδίων. Αναγνωρίζοντας, επιπλέον, την αναγκαιότητα διατήρησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς που αποτελεί τη βάση των αξιών, των πεποιθήσεων και των φιλοδοξιών μας, και ανταποκρινόμενο στον Στόχο Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDG) 11.4 για «ενίσχυση των προσπάθειών για προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς», το έργο θα χρησιμοποιήσει ως υλικά εκπαίδευσης Ελληνικά, Λιθουανικά και Εσθονικά παραμύθια, μύθους και θρύλους που θα μετατραπούν σε ψηφιακά κείμενα AR και θα διατηρηθούν στην Πολιτιστική Ψηφιακή Βιβλιοθήκη του έργου.

Για την κάλυψη του προαναφερθέντος σκοπού, το έργο έθεσε τους ακόλουθους στόχους:

- Να ενισχύσει τις προηγμένες ψηφιακές δεξιότητες (δηλαδή, τη χρήση τεχνολογιών AR) των νέων με ιδιαίτερη έμφαση στους NEET (νέους που δεν βρίσκονται σε εκπαίδευση, απασχόληση ή κατάρτιση).
- Να εξοπλίσει τους νέους με ανταγωνιστικά προσόντα είτε για την είσοδο στην αγορά εργασίας ή για τη σύλληψη του δικού τους επιχειρηματικού μέλλοντος.
- Να ευαισθητοποιήσει τους νέους σχετικά με την πολιτιστική κληρονομιά στις χώρες της κοινοπραξίας.
- Να ευαισθητοποιήσει τους νέους στη σημασία της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς και πιο συγκεκριμένα στη ψηφιοποίηση των παραδοσιακών παραμυθιών, μύθων και θρύλων.
- Να ενισχύσει την ποιότητα και καινοτομία της εργασίας για/με νέους μέσω της δημιουργίας προηγμένης ψηφιακής εκπαίδευσης.

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο και τις δραστηριότητές του είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα του έργου <https://www.ar4youth.eu/>, και στη σελίδα του στο Facebook (@AR4Youth).

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το αγαπούσαν όλοι. Πιο πολύ απ' όλους την αγαπούσε η γιαγιά της, αλλά ήταν φτωχή και το μόνο που μπόρεσε να της δώσει ήταν ένα μικρό κόκκινο σκουφάκι από βελούδο. Η μικρή το φορούσε πάντα και της ταίριαζε πολύ, έτσι όλοι τη φώναζαν...

...Κοκκινοσκουφίτσα

Μια μέρα της είπε η μητέρα της:

“Έλα Κοκκινোসκουφίτσα, πάρε λίγο φαγητό, αυτό το ψωμί και ένα μπουκάλι κρασί να τα πας στη γιαγιά σου. Έχει αρρωστήσει και πρέπει να φάει για να δυναμώσει και να γίνει καλά. Ξεκίνα νωρίς για να μη σε προλάβει ο ήλιος του μεσημεριού, και στον δρόμο, περπάτα ήσυχα και καλά, μη βγεις από το δρόμο σου γιατί μπορεί να σκοντάψεις και να σπάσει το μπουκάλι και θα πας στη γιαγιά σου με άδεια χέρια. Κι όταν φτάσεις να μην ξεχάσεις πρώτα από όλα να την καλημερίσεις”.

“ Θα προσέχω πολύ ”
είπε η Κοκκινোসκουφίτσα στη μητέρα της.

Η γιαγιά της ζούσε μακριά στο δάσος,
δύομις χιλιόμετρα από το χωριό.

Μόλις η Κοκκίνοσκουφίτσα μπήκε στο δάσος συνάντησε έναν λύκο.
Η Κοκκίνοσκουφίτσα δεν ήξερε τι κακό ζώο ήταν αυτός, και δεν τον φοβήθηκε καθόλου.

“Καλημέρα Κοκκίνοσκουφίτσα”.

“Καλημέρα, λύκε”.

“Πού πηγαίνεις πρωί-πρωί, Κοκκίνοσκουφίτσα;”

“Στη γιαγιά μου”.

“Τι κουβαλές στην ποδιά σου;”

“Λίγο φαγητό και κρασί. Χτες έψησε η μητέρα μου στον φούρνο κι έφτιαξε κάτι καλό για την άρρωστη γιαγιά μου. Άμα τα φάει θα γίνει καλά”.

“Και πού ζει η γιαγιά σου Κοκκίνοσκουφίτσα;”

“Ένα χιλιόμετρο από εδώ, βαθύτερα μέσα στο δάσος.”

Το σπίτι της στέκει κάτω από τρεις μεγάλες βάλανιδιές, οι καρδιές είναι παραδίπλα, σίγουρα θα το ‘χεις δει”, απάντησε η Κοκκίνοσκουφίτσα.

Ο λύκος σκέφτηκε “τι καλή που είναι αυτή η μικρούλα! Πρέπει να δράσω με πανουργία και να τις πιάσω και τις δυο”.

Έτσι περπάτησε για λίγο μαζί της και μετά της είπε:

“Κοίτα Κοκκίνοσκουφίτσα, τι όμορφα λουλούδια! Λέω πως δεν ακούς τι ωραία που τραγουδούν τα πουλιά κι εσύ προχωράς βαρετά λες και πηγαίνεις σχολείο. Κοίτα όλη η φύση γιορτάζει σήμερα”.

Η Κοκκινোসκουφίτσα είδε τα όμορφα λουλούδια να είναι φυτρωμένα παντού και σκέφτηκε “Αν μαζέψω ένα μικρό μπουκέτο λουλούδια θα κάνω τη γιαγιά μου πολύ χαρούμενη. Είναι ακόμη νωρίς και σίγουρα θα προλάβω”. Άφησε λοιπόν τον δρόμο πίσω της και χώθηκε στο δάσος για να βρει τα πιο όμορφα λουλούδια. Κάθε φορά που έκοβε ένα λουλούδι, νόμιζε πως λίγο παρακάτω έβλεπε ένα άλλο ακόμη πιο όμορφο κι έτσι, από λουλούδι σε λουλούδι, έμπαινε όλο και πιο βαθιά στο δάσος.

Στο μεταξύ ο λύκος έφτασε τρέχοντας στο σπίτι της γιαγιάς και της χτυπά την πόρτα.

“Ποιος είναι;”

“Η Κοκκινোসκουφίτσα”, απαντάει ο λύκος. “Φέρνω φαγητό και κρασί, άνοιξε την πόρτα”.

“Σήκωσε τον σύρτη”, φώναξε η γιαγιά, “είμαι πολύ αδύναμη και δεν μπορώ να ανοίξω”.

Ο λύκος σήκωσε τον σύρτη, άνοιξε την πόρτα και χωρίς λέξη πήγε στο κρεβάτι της γιαγιάς και την κατάπие. Μετά έβαλε τα ρούχα της γιαγιάς, ξάπλωσε στο κρεβάτι της και τράβηξε τις κουρτίνες....

Η Κοκκίνοσκουφίτσα, αφού μάζεψε όσα λουλούδια μπορούσε να κουβαλήσει, θυμήθηκε τη γιαγιά της και πήρε τον δρόμο για το σπίτι της.

Της φάνηκε παράξενο που η πόρτα ήταν ανοιχτή και όταν μπήκε στο δωμάτιο της γιαγιάς ένιωσε ένα παράξενο αίσθημα και σκέφτηκε "Τι άβολα που νιώθω σήμερα! Άλλες φορές μου άρεσε τόσο πολύ να είμαι με τη γιαγιά μου", και δυνατά είπε "Καλημέρα". Μα δεν πήρε απάντηση. Έτσι πήγε στο κρεβάτι και άνοιξε τις κουρτίνες. Στο κρεβάτι είδε τη γιαγιά της ξαπλωμένη, με το σκουφί της τραβηγμένο πολύ, κι ένα βλέμμα ιδιαίτερα παράξενο.

"Ω γιαγιά!", είπε, "τι μεγάλα αυτιά που έχεις!"
"Για να σε ακούω καλύτερα, παιδάκι μου".
"Μα, γιαγιά, τι μεγάλα μάτια που έχεις!"
"Για να σε βλέπω καλύτερα, παιδάκι μου".
"Γιαγιά, γιατί έχεις τόσο μεγάλα χέρια;"
"Για να σε αγκαλιάζω καλύτερα, παιδάκι μου".
"Γιαγιά τι τρομακτικά μεγάλο στόμα που έχεις!"
"Για να σε τρώω καλύτερα!"

Με το που το είπε αυτό ο λύκος, ορμάει με ένα σάλτο και τρώει την Κοκκίνοσκουφίτσα. Αφού ο λύκος χόρτασε την πείνα του, ξάπλωσε και πήρε έναν υπνάκο. Ροχάλιζε πολύ δυνατά.

Ένας κυνηγός τον άκουσε καθώς πέρναγε έξω απ' το σπίτι και μονολόγησε "Πώς ροχάλιζει έτσι η γιαγιάκα! Πάω να δω μήπως χρειάζεται κάτι". Μπαίνοντας μέσα βλέπει τον λύκο να κοιμάται. "Εσύ εδώ αχρείε! Έχω ράμματα για τη γούνα σου!" Και τη στιγμή που θα πυροβολούσε σκέφτηκε ότι ίσως ο λύκος έχει φάει τη γιαγιά. Έτσι ο κυνηγός δεν πυροβόλησε, μήπως ακόμα προλάβαινε να σώσει την ηλικιωμένη γυναίκα. Άρπαξε το ψαλίδι και άρχισε να κόβει το στομάχι του λύκου. Με τις δυο πρώτες ψαλιδιές είδε την Κοκκίνοσκουφίτσα. Έκοψε άλλες δυο φορές, νάσου και η γιαγιά. Έκοψε λίγο ακόμα και η Κοκκίνοσκουφίτσα βγήκε λέγοντας: "Αχ, πόσο φοβήθηκα!"

An illustration of Little Red Riding Hood and the wolf in a forest at night. Little Red Riding Hood is on the right, wearing a red hooded cloak and black boots. The wolf is on the left, yellow with black spots, sitting upright and looking at her. The background is a dark blue night sky with white stars and a tree with red leaves on the left. The ground is dark with some green plants.

Τι σκοτεινά που ήταν μέσα στον λύκο” και μετά βγήκε ζωντανή και η γιαγιά, ίσα-ίσα που ανέπνεε. Η Κοκκινোসκουφίτσα μάζεψε γρήγορα πέτρες και γέμισε την κοιλιά του λύκου. Όταν ο λύκος ξύπνησε ήθελε να ξεφύγει αλλά οι πέτρες ήταν πολύ βαριές και ο λύκος έπεσε νεκρός.

Η Κοκκινোসκουφίτσα, η γιαγιά και ο κυνηγός ήταν πολύ χαρούμενοι. Ο κυνηγός πήγε σπίτι του. Η γιαγιά έφαγε το φαγητό, το ψωμί και ήπιε λίγο κρασί και δυνάμωσε. Τότε η Κοκκινোসκουφίτσα είπε στη γιαγιά της: “Όσο ζω δε θα ξαναβγώ απ’ το δρόμο μου, όπως μου ‘χε πει και η μητέρα μου, γιατί υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι”.

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης